

SATHYA SAI INFORMATION

VINTER 2010

Skapa harmoni och en anda av enhet.....	3
Erfar kärleken, alltings gudomliga innersta väsen.....	19
Att känna ledsnad över andras sorger.....	31
Information från Inden, Andhra Pradesh.....	33

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år.

Skapa harmoni och en anda av enhet

Sathya Sai Babas tal i Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, 22 juni 1996.

I Sin stora medkänsla höll Sathya Sai Baba dagligen tal i nästan två månader i Sai Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, med början den 16 juni 1996. Dessa tal omfattar en mångfald andliga ämnen av praktisk nytta för den moderna människan och belyser Indiens rika kulturarv som har sin grund i Vedaskrifterna. Som läsarna själva kommer att märka utgör detta en rikedom av upplyftande andlig kunskap som kan berika, upplysa och förvandla mänskligheten. Sanathana Sarathi kommer då och då att publicera dessa tal som givits det passande namnet "Amrita Dhara", ett flöde av gudomlig andlig föda.

Sociala värden har utplånats i vår tid.

Förnöjsamhet finns inte längre i människans hjärta.

*Karaktär och moraliska värden har fullständigt förkvävts.
Ack! Vad ska man säga om livet människor lever i vår tid?*

« telugu-vers »

DET LIGGER EN ENORM KRAFT I ENHET

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Människosläktet bör utveckla enhet och solidaritet för att gynna familjens välfärd, samhällets framåtskridande samt välstånd i världen. I Kalis tidsålder är enhetens kraft större än alla andra krafter. Vad menas med ett samhälle? När människor med olika känslor, olika livsriktningar och olika tänkesätt beslutar sig för att leva tillsammans i enhet och harmoni med samma mål, då kan man tala om ett samhälle.

Inse enhetens kraft

Ett samhälle kan lätt åstadkomma det en individ inte ensam kan klara av. Indiens kultur lägger vikt vid social solidaritet snarare än vid individuell framgång. Människan kan inte leva ensam. Hon måste leva i ett samhälle som en social varelse. Hon kan bara vinna frid och lycka när hon bidrar till samhällets framsteg. Brist på enhet leder till missnöje och många problem. Enhet däremot ger tillfredsställelse och gör mänskligt liv heligt och gudomligt. Därför är enhetens kraft mycket stor. Man kan inte binda ens ett litet djur med bara ett grässtrå, men med ett rep gjort av ett stort antal grässtrån kan man binda till och med en stark elefant.

En anda av harmoni och enhet är således mycket viktig för människan. Indien måste utstå många svårigheter på grund av att enhetskänslan har minskat och att det finns brist på solidaritet. Det saknas inte människor med kraft, rikedom och intelligens i Indien, men på grund av bristande anda av harmoni och enhet hos dessa har landet drabbats av tillbakagång. Därför bör studenter, som ju ska föra nationen framåt, bemöda sig om att utveckla en anda av harmoni och enhet. Politikernas princip att "söndra och härska" har orsakat mycket splittring i landet. Inte bara beträffande världsliga förhållanden utan också inom områden som etik, religion och andlighet finns det stor splittring. Människor vilseleds dessutom av felaktiga tolkningar. Skapa inte splittring i landet. Utveckla enhet. Däri ligger stor styrka. Enhet ger oerhörd kraft.

Indien har gjort stora framsteg på det vetenskapliga området. Denna kunskap kan bara bli framgångsrik och ärofull om den används med urskillning. Kunskap och urskillningsförmåga bör gå hand i hand. Kunskap utan tillämpning är värdelös och handlande utan kunskap är meningslös. Numera äger människan kunskap, men hon tillämpar den inte och hon handlar utan kunskap. Indien kan vinna ryktbarhet när det kombinerar urskillningsförmåga och kunskap.

Vem är en verklig hängiven?

Om ni tänker efter vem i denna värld som är totalt osjälvisk, kommer ni att inse att det bara är Gud. Det kan finnas spår av själviskhet till och med hos föräldrar, hustru och barn, men Gud är helt osjälvisk. När ni betraktar Guds handlingar kan det tyckas er att ett visst själviskt motiv ligger bakom dem. Gud beskyddade till exempel Prahlada och Vibhishana och bestraffade Hiranyakasipu, Ravana och Kamsa. När ni tänker på hur Gud på detta sätt beskyddade och bestraffade kanske ni tror att det finns ett visst själviskt motiv bakom Hans handlande, men i själva verket är det inte Gud som beskyddar eller bestraffar. Att Han skulle göra så är en missuppfattning hos människan. Det är er godhet som beskyddar er och det är er ondska som leder till bestraffning.

Gud finns inte i något avlägset land, Han finns inom er.

*Synd finner man inte någon annanstans än
där en dålig handling begås.*

« telugu-vers »

I själva verket är Gud inte ansvarig för beskydd och bestraffning. I inget av dessa fall är Han orsaken. Han är bara vittnet. Då ingen i denna värld kan förmedla en sann kunskap är det svårt för människor att förstå verkligheten.

Vid ett tillfälle satt Shirdi Baba framför Dwarakamai-moskén och iakttog oavbrutet några kopparmynt som låg i Hans händer. Många hängivna väntade på Honom, men Han såg inte på någon av dem. Han fortsatte flytta mynten från den ena handen till den andra. Längre varken tittade Han på eller pratade med någon. Under tiden kom Shama dit. Han var den som alltid var tillsammans med Baba. Han frågade: "Baba! Många hängivna väntar på Dig, men Du leker med mynt. Vad är orsaken till detta? Varför tittar Du om och om igen på dessa mynt? Undersöker Du dem?"

Baba svarade: "Min kära son, se här! Inget av dessa mynt är gångbart. Bokstäver är bortnötta på en del mynt och siffror på andra. Några är felaktigt gjorda och andra är skadade. Jag ser efter om det finns något mynt som kan användas bland dem." Shama sade: "Baba! Kasta bort de värdelösa mynten. Varför hålla på och undersöka dem?" Då svarade Baba: "Min käre son! Försök förstå. Det är så många hengivna som kommer hit, men de kan alla liknas vid dessa fördärvade och ogiltiga mynt. Jag kan inte finna en enda bland dem som är en sann hengiven. Alla kommer för att få sina världsliga begär uppfyllda. Studenter kommer hit för att begära hjälp att klara sina tentamina. Somliga kommer för att de vill gifta sig, somliga för att de önskar arbete och andra för att de önskar befordran på sitt arbete. Således kommer alla för att få en eller annan önskan uppfylld. Jag finner ingen som kommer för att vinna kunskap om Självvet (aatma jnaana). Jag försöker hitta en sann hengiven. Inte en enda följer min undervisning. De söker vinna Babas nåd, men i vilken utsträckning följer de Mina bud? Hur kan de kalla sig hengivna när de inte tillämpar Min undervisning?"

Baba kallade sedan till sig Shama och bad honom betrakta ett mango-träd. Baba sade: "Titta på detta mangoträd i full blom. Det är så fyllt av blommor att inte ens bladen syns, men hur många av dessa blommor kommer att bli fruktkart och slutligen utvecklas till mogna frukter? En del av blommorna kommer att vissna på grund av frost, andra kommer att blåsas bort av vinden. Bara några få kommer att växa ut till nya frukter. En del av dessa kommer mycket snart också att gå förlorade, så bara ett fåtal av dem blir gröna mangor. En del av dessa kommer att falla ner när fåglar och ekorrar biter i dem. Om alla blommor skulle bli mangofrukt, kommer trädet då att kunna bära deras vikt?"

Inse det mänskliga livets helighet

På samma sätt gäller att inte alla de som kommer till Prasanthi Nilayam är sanna hengivna. Bara de som tillämpar Sais undervisning är verkligt

hängivna. Därför söker Jag också efter en sann hängiven. Jag håller på och söker och Jag har sökt. Efter vem? Jag söker efter en sann mänsklig varelse. Vad är den djupaste innebörden av att vara människa? Att vara människa innebär inte bara att ha en människas händer, fötter och andra kroppsdelar.

Förväxla inte glansullträdet's frukt med mango.

Tugga inte på en hirsplantas stjälk i tro att det är ett sockerrör.

Förväxla inte vita stenar med kandisocker.

Låt er inte duperas av en persons yttre uppträdande.

*Det är bara de goda karaktärsegenskaperna
som utmärker en sann människa.*

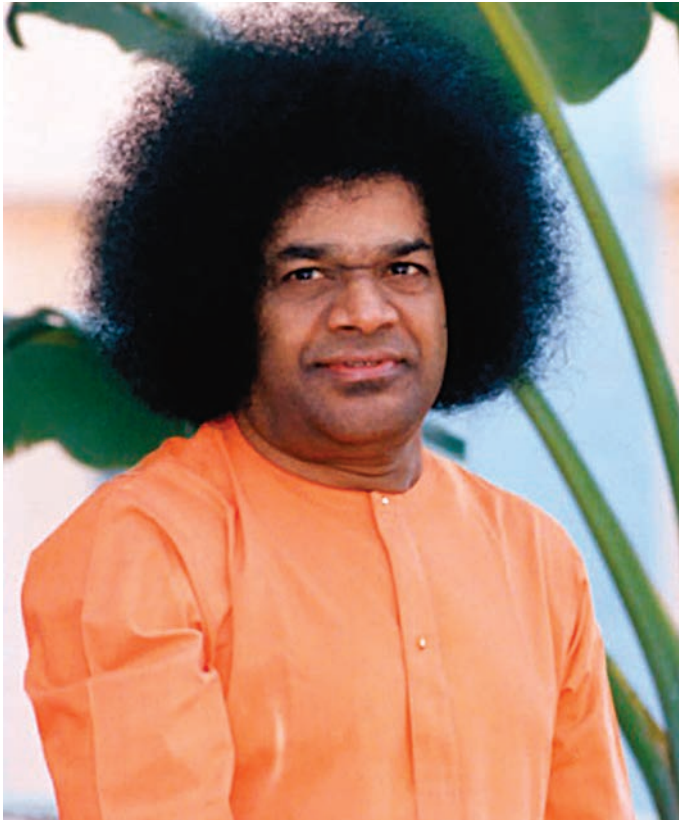
« telugu-vers »

En människa med mänskliga dygder kan man dock inte finna någonstans. Ni bör inse hur heligt, rent och fulländat mänskligt liv är. Ni skaffar er utbildning i syfte att försäkra er om höga befattningar eller flytta utomlands för att tjäna mycket pengar. Nu för tiden tänker folk: "Pengar är hela världens grundval." Förr i tiden var däremot inställningen: "Rättfärdighet är hela världens grundval." Som världen är idag hävdar dock Sai: "Medkänsla (dayaa) är hela världens grundval." Om ni har pengar kan ni idka välgörenhet, men det är inte livets mål. Det är medkänsla som är en sann människas kännetecken. Alla har fått ett hjärta (hridayaa). Ordet hridayaa består av två delar – hri och dayaa, vilket betyder att det hjärta som är fyllt av medkänsla (dayaa) är en människas hjärta (hridayaa). Saknas medkänsla är det en hunds eller rävs eller apas hjärta. Hos en sann människa är hjärtat fyllt av medkänsla. Därför bör alla människor fylla sitt hjärta med medkänsla och i handling visa andra sin medkänsla. Den som inte är fylld av medkänsla och kärlek kan inte kallas människa alls.

*Kan alla gröna fåglar tala som en papegoja?
Kan alla insekter som kryper omkring på blommor bli bin? Kan man
kalla en gris för elefant bara för att den har blivit stor och tjock?*

« telugu-vers »

Nej, nej, man kan inte heller kalla någon mänsklig bara för att hon har mänsklig form. Det sägs att av alla levande varelser är det svårast att uppnå födsel som människa. Hur kan man då säga att människans liv är enastående när hon inte lever som en människa?

Människor bör präglas av rättfärdighet (dharma) och rättfärdighet bör kombineras med medkänsla. Gud är aldrig självisk. Hur kan en självisk person erfara Guds osjälviskhet? Han uppfattar bara återspegligen av sina

egna känslor i andra. Såsom känslan är blir resultatet. Var och en bildar sig uppfattningar utifrån sina egna känslor. Därför fastslår Upanishaderna: Uppfattningar varierar från människa till människa. Eftersom huvuden är olika är också tankarna olika. Det räcker inte med att man underkastar sin kropp sträng spartansk livsföring. Sinnet bör också tyglas.

*Kan man döda en orm bara genom att slå på myrstacken?
Kan man tygla begäret efter sinnliga njutningar genom att endast
underkasta kroppen botgöring?
Är det tillräckligt att fasta för att kunna erfara Självet (aatma jnaana)?
Hur ska man kunna erfara den Yttersta Grunden
om man inte kan erfara sitt Själv?
« telugu-vers »*

Lär först och främst känna ert Själv. Detta är huvudsyftet med att födas som människa. Ni bör fråga er själva: "Vem är jag? Är jag kroppen eller sinnet eller intellektet eller de fyra inre instrumenten (antah karana) [sinne (manas), intellekt (buddhi), chitta (minne), ego (ahamkaara)]?" Nej, nej, ni är åtskilda från er kropp. Ni är inte kroppen. Kroppen är bara ett instrument. Den kan liknas vid en klädedräkt. Ni kan inte identifiera er med er klädedräkt. Ni bestraffar er kropp när sinnet gör fel. Det är sinnets fel, inte kroppens. En person begick ett brott. Domstolen dömde honom till döden. Begicks brottet av kroppen eller sinnet? Kroppen följer sinnets ingivelser. Därför är det i själva verket sinnet som är den skyldige, men ni bestraffar kroppen, inte sinnet. Är det förenligt med Manus lagar?(1) Nej, nej, kroppen är passiv. Den är bara sinnets instrument. Sinnet är grundorsaken. Därför måste ni leda sinnet på rätt väg. När man handlar orätt är det alltid sinnet som är orsaken, inte kroppen. Därför bör rätteligen sinnet bestraffas för allt det orätta kroppen begått.

[Not 1: Manu var en forntida indisk kung som skrev en berömd lagbok, ö.a.].

Gud är närvarande i alla varelser

Shirdi Sai Baba undervisade de hängivna på många sätt med hjälp av olika exempel. En dag lärde Shirdi Sai Baba ut till Lakshmibai Shinde att Gud är allestädes närvarande. Han är närvarande i alla varelser. Hela universum genomsyras av Gud. Lakshmibai kom från en rik familj. Fastän hon var mycket rik åtog hon sig uppgiften att sopa ashramet, besjälad som hon var av en anda av tjänande. En gång när hon föll på knä inför Baba sade Han: "Lakshmibai! Jag är hungrig." "När Gud Själv säger så, hur kan jag då dröja det minsta?" Medan hon tänkte så bad hon Baba vänta några minuter och skyndade till sitt hus. "Varje dag offerar jag föda till Babas foto, men i dag när Han uttryckligen bett mig om mat kunde jag inte ge Honom något med en gång. Låt mig snabbt laga till chapatis och ta med dem till Honom." Med sådana känslor lagade hon snabbt till chapatis och tog med dem till Baba på ett fat. På den tiden brukade Baba äta ganska många chapatis. Han vek varje chapati två gånger och stoppade den hel i munnen. Medan Han åt sade Han: "De är mycket vällagade och mycket goda."

Under tiden dök en svart hund upp, viftande på svansen. Baba kallade på hunden. Medan Han klappade hunden åt den upp alla chapatis. När Lakshmibai såg detta sade hon: "Baba, vad har Du gjort? Du sa att Du var hungrig. Jag lagade till chapatis med stor hängivenhet och kärlek då jag trodde att Gud Själv skulle äta dem, men Du matar hunden rakt framför mina ögon. Vilken synd har jag begått? Hur har jag felat? Hyste jag några dåliga tankar medan jag tillagade dessa chapatis? Nej, jag tillagade dem med hjärtat fyllt av kärlek. Varför har Du visat en sådan brist på respekt för min offergåva? Är det rätt av Dig? " Lakshmibai brukade tala till Baba på detta förtroliga sätt, precis på samma sätt som hon brukade tala till sin egen far. Baba svarade:

"Lakshmibai, sitt ner och lugna dig. Jag har ätit alla dina chapatis och Min mage är full." Då sade Lakshmibai: "Baba, hur ska jag kunna tro på det? Jag har med egna ögon sett hunden äta upp dessa chapatis. Hur ska

jag då kunna tro att Du ätit dem?” Då svarade Baba: ”Människan ber om mat när hon är hungrig, men djur kan inte be om mat när de är hungriga. De blir också hungriga, men de kan inte uttrycka det. Gud finns i dem också. När de äter innebär det att Gud äter. Tro inte att Baba är begränsad till bara denna kropp. Denna hund är också Baba. Fåglar och alla andra levande varelser är inte heller något annat än Baba. Varför begränsar du Baba till en speciell form när Han finns i alla varelser? Jag ville ge dig denna läxa så att du kan befrias från dina inskränkta känslor. Ge upp trångsynthet och utveckla vidsynthet. Vem som än gör något se det som Guds vilja. Vad gott eller ont som än sker, betrakta det som att det sker för ditt eget bästa.” Det är endast när de hängivna fyller sitt hjärta med sådana heliga känslor som de kan utveckla rätt attityd till livet.

Shirdi Sai meddelar en rik man kunskap om Gud

Många som kommer hit åker hem igen då de tycker att Svami inte sett på dem eller talat till dem eller uppfyllt deras önsknings. Somliga stannar en tid i ashramet och gör affärer utanför. Många slags människor kommer hit. Kan man kalla dem alla för hängivna? En sann hängiven kommer endast för att skaffa sig kunskap om Gud (aatma jnaana), men sådana hängivna är mycket sällsynta. Man erfar gudomlig sällhet först när man vinner denna kunskap. Man bör sträva efter att förstå denna sanning.

En gång kom en rik man till Shirdi. Han föll ned vid Babas fötter och bad honom meddela honom kunskapen om den Högste (Brahma jnaana). Baba sade till honom att Han genast skulle ge honom denna kunskap. Samtidigt kallade Baba till sig en pojke och bad honom gå till en rik man och be denne om ett lån på fem rupies. Efter en stund kom pojken tillbaka och sade att den rike mannen inte var hemma. Då sade Baba till honom: ”Det gör inget. Gå till oljeaffärens ägare och be honom låna ut fem rupies.” Under tiden bad den rike mannen åter Baba att snarast ge honom kunskapen om Gud (Brahma jnaana). Medan han bad om detta

återvände pojken tomhänt för andra gången. Då skickade Baba honom till en butik där de sålde betel, men pojken hade ingen framgång där heller. På detta sätt skickade Baba pojken till olika personer fem gånger med förklaringen att Han behövde fem rupies genast. Den rike mannen lyssnade hela tiden till allt detta, men erbjöd sig inte att låna ut dessa fem rupies till Baba. Då vände Sig Baba till honom och sade: "Du har en stor bunt femrupie-sedlar i din ficka, och medan du såg på sände jag flera gånger i väg denna pojke för att låna fem rupies. Erbjud du en enda femrupie-sedel av denna bunt? Du är en riktig snåljåp! Hur ska du kunna uppnå kunskap om Gud (Brahma jnaana)? Hur ska denna kunskap kunna ges till en så girig person? *Endast uppoffring skänker odödlighet.* Kunskap om Gud (Brahma jnaana) är mycket avlägsen för den som inte utvecklat en anda av uppoffring. I dag är det mycket svårt för dig att göra dig av med fem rupies, men en dag måste du lämna ifrån dig allt och lämna detta liv. Vad gör du då? Vad kan du ta med dig? Detta är verklig gudskunskap (Brahma jnaana)."

Börja andliga övningar redan som unga

En del föräldrar kritiserar sina barn när dessa deltar i lovsång och andra hängivna aktiviteter. De säger: "O du dumbom! Varför deltar du i hängivna aktiviteter när du är så ung? Fullfölj din utbildning och skaffa ett bra arbete. När du går i pension har du tid att räkna kulorna på ett radband." Men vilka andliga övningar kan man utföra när man blivit svag i armar och ben?

*När döds gudens budbärare lägger snaran runt er hals
och börjar släpa i väg er med orden, kom nu är det dags.
när era släktingar ber era familjemedlemmar att ta ut er ur huset,
och säger att slutet är nära,
och när er hustru och era barn börjar gråta och klaga,
hur kan ni då sjunga Guds namn?
« telugu-vers »*

Hur ska ni kunna ägna er åt lovsång eller botgöring som pensionär när ni ser sämre, går på darriga ben och blivit en skröplig gammal man? När ni slösat bort hela ert liv och blivit gamla, vilka andliga övningar kan ni då utföra? Om ni önskar kämpa mot era fiender på slagfältet och besegra dem, måste ni gå in i armén när ni är unga. Ni tränas redan som unga när ni rekryteras till armén. Att ni sjunger Guds namn (naamasmarana) hela livet kommer att vara till hjälp när slutet närmar sig. Om ni inte upplever hängivenhet nu, när kommer ni då att uppleva den? Om ni tror att ni kommer att känna hängivenhet i ett senare skede tar ni helt fel. Redan nu bör ni börja ägna er åt andliga övningar. När det unga skottet är rakt kommer trädet också att bli rakt. Om skottet är krokigt kommer inte heller trädet att bli rakt. Ungdomen är en mycket helig ålder. Ni bör fylla ert hjärta med gudomliga känslor och en anda av uppoffring. Välj tjänandets väg. Vilket arbete ni än utför, betrakta det som Guds arbete. Även om ni inte ägnar er åt upprepande av Guds namn, botgöring och yoga måste ni engagera er i tjänande. Ni bör tro på att vem ni än tjänar, tjänar ni Gud. Gud är närvarande i alla. *Samma Gud (aatma) är närvarande i alla varelser.* Bevara sådana heliga känslor i djupet av ert hjärta när ni är så här unga. Shirdi Sai Baba gav hängivna undervisning om Gud (aatma jnaana) både på ett direkt och ett indirekt sätt. De som inte kunde inse det subtila och heliga i Shirdi Sai Babas undervisning vilseleddes av Hans yttre uppförande. Detta visar att sådana personer är upptagna av världsliga ting.

Alla indier är ett

Man bör utveckla gudomliga och ädla känslor. För att lyckas med detta krävs en anda av harmoni och enhet. Denna anda hade Dharmaraja ⁽¹⁾ i hög grad utvecklat. Han sade: "Vi är inte fem utan etthundrafem bröder. När det finns skiljaktigheter mellan oss är vi fem Pandavabröder och de är ett hundra Kauravabröder, men när någon anfaller oss är vi etthundrafem bröder." En sådan anda av enhet bör alla indier utveckla. De tillhör

alla samma ras, samma tradition och samma kultur. Eftersom människor glömmer detta tycker de sig se alla slags skillnader. De säger: "Vi och ni är olika." Därmed ger de upphov till oenighet och undergräver nationens helighet. Vilket parti, vilken religion eller stat de än tillhör är alla indier ett. I en sådan anda av enhet bör man möta alla utmaningar och alltid vara beredd att beskydda landet. Det må finnas individuella skillnader. På individuell nivå skiljer ni er från era medmänniskor, men när nationella intressen står på spel bör alla vara ett. Detta var den princip Dharmaraja visade prov på. Han sade: "När det finns skiljaktigheter mellan oss finns Pandavabröderna på den ena sidan och Kauravabröderna på den andra, men om någon angriper vårt land är vi alla ett." Detta är det väsentliga i Dharmarajas undervisning. Man bör inse vikten av enhet.

[Not 1: Dharmaraja, indisk kung och ledare för Pandavabröderna i slaget vid Kurukshetra mot Kauravabröderna, ö.a.].

Vedaskrifterna framhåller att mänsklighetens enhet är grundläggande

Rättfärdighet (dharma) är alltings grund. Medkänsla är en viktig aspekt av dharma. Av det mänskliga livets fyra mål - rättfärdighet (dharma), välstånd (aartha), tillfredsställande av önskningar (kaama) och befrielse (moksha) - är rättfärdighet av största betydelse. Ni behöver tjäna pengar, men tjäna dem på ett rättfärdigt sätt. Uppfyll era önskningar, men alla bör vara grundade på rättfärdighet. Låt rättfärdighet och medkänsla utgöra grunden för vad ni än strävar efter. Var finner man medkänsla (dayaa)? Den finns i hjärtat (hridayaa). Ett hjärta innebär i sann mening ett hjärta som är fyllt med medkänsla.

Den individuella själen bor i kroppen och Gud i hjärtat.

Båda deltar i ett skådespel där de möts och skiljs.

Det är Gud som regisserar detta skådespel.

Den individuella själen och Gud är i själva verket ett.

« telugu-vers »

Den individuella själen och den Högsta Själen skiljer sig inte åt. Till slut blir de ett. Den individuella själen (jiiva) är Gud (Deva) och Gud är den individuella själen. Den ene är återspeglingsen av den andra. Den ene agerar, den andre reagerar. Den ene är ursprungsljudet, den andre är ekot. Sådan är relationen mellan den individuella själen (jiiva) och Gud (Deva).

Studenter! Förutom att skaffa er utbildning bör ni redan i er ålder utveckla enhetskänsla. Ni är födda och uppfostrade i samhället och lever i samhället. Hur kan ni då vara skilda från samhället? Allt ni uppnått och erfårit är samhällets gåva. Borde ni inte visa samhället tacksamhet när det givit er så mycket? Borde ni inte i gengäld tjäna samhället? När ni är beredda att ta emot bör ni också vara beredda att ge. Detta är sann mänsklighet. Detta är den indiska kulturens heliga undervisning. Studenterna har just nu sjungit

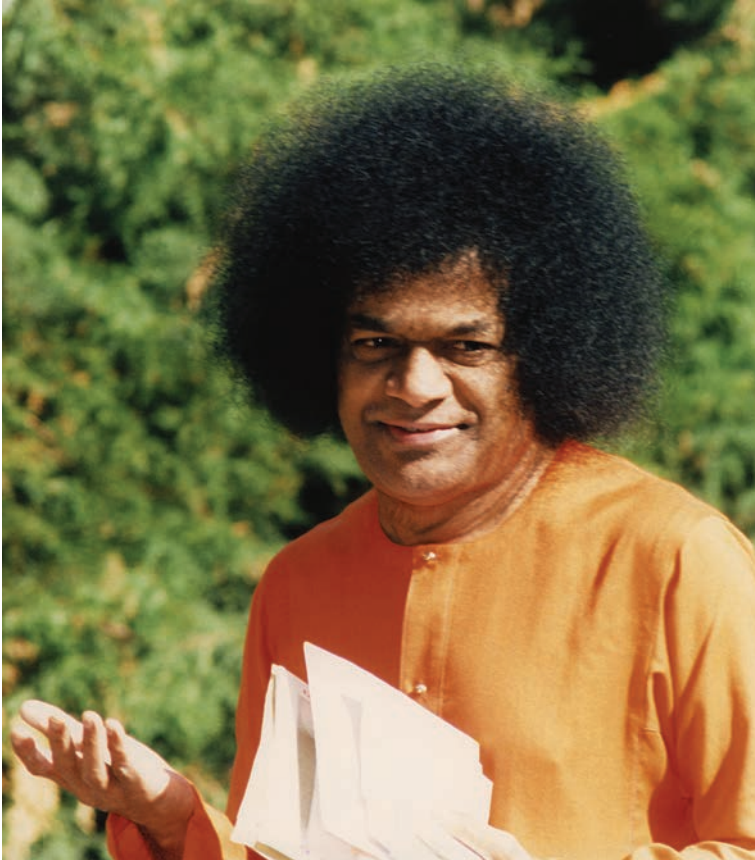
Må Gud beskydda oss och ge oss näring!

Må vi utveckla vår intelligens och vårt mod i samarbete med varandra!

Må vi leva i vänskap utan konflikter!

« sanskrit-vers »

Mänsklighetens enhet är vad Vedaskrifterna framför allt förkunnar. Då det finns ytterst få lärda som kan förklara dessa skrifter centrala budskap lägger människor inte någon vikt vid vad skrifterna lär ut. Man betraktar dem endast som en samling mantras. Detta är inte korrekt. Vedaskrifterna är den grundläggande källan till alla krafter och urkällan till all kunskap. Det var indierna som meddelade andra länders människor denna enastående kunskap. Till och med kunskapen om modern vapentillverkning har sitt ursprung i Atharvana Veda, men tyvärr inser inte indierna själva i våra dagar hur viktiga Vedaskrifterna är. I forna tider betraktades Indien som världens ledare, men dagens studenter har förlorat tron på de ideal Indien stod för. Låt alla vara lyckliga. Låt alla nationer blomstra. Detta är det ideal den indiska kulturen har framhållit.

Utveckla kärlek och tro

Ni bör utveckla kärlek till Gud. Det finns inget större och ädlare än detta. Om ni fyller er med kärlek kan ni uppnå allt. Hur är detta möjligt? För att kärlek är inneboende i alla och samma kärlek återspeglas i alla varelser. När ni inser detta kommer ni också att inse vad det innebär att vara en sann människa. Ni kan inte inse detta på något annat sätt. Jag har redan talat om för er att en människa kännetecknas av att hon hyser tro, men vem ni än möter nu för tiden så saknar hon tro. Vad är det för mening med att utföra en uppgift om ni inte har någon tro? Utveckla därför tro på Gud.

*Då människan förlorat sin tros båda ögon
lever hon numera fullständigt blind i världen.*

« telugu-vers »

Utan trons ögon är människan i sanning blind. Frånsett tro på Gud, tror ni på er själva? Den som inte tror på sig själv kan inte tro på Gud. Det är därför det sägs: "Tro på dig själv och tro på Gud – det är hemligheten bakom mänsklig storhet." Det räcker om ni tror på er själva. Hur kan ni tro på någon annan om ni inte tror på er själva?

Nuförtiden har undervisningens kvalitet märkbart försämrats. Det ni lär er idag är inte verklig kunskap. Vad beror det på? Ni tror ni skaffat er utbildning om ni studerat vetenskap, men vetenskap skapar splittring i världen. Verklig utbildning utvecklar visdom och urskillningsförmåga hos människan. Vad är det för nytta med utbildning som inte utvecklar urskillningsförmågan? Det är er visdom och urskillningsförmåga som gör er till en sann gudshängiven.

*Man må skaffa sig hög akademisk utbildning som fil. kand.
och magisterexamen och uppnå en hög position,
man må samla ihop en förmögenhet,
idka välgörenhet och vinna ryktbarhet,
man må äga fysisk styrka och njuta av ett långt liv vid god hälsa,
man må vara en lärd person som studerar
och förkunnar innebörden i vedaskrifterna,
men inget av detta kan mäta sig med en sann gudshängiven.*

« telugu-vers »

Det är ingen mening med att företa sig något utan ett rent hjärta. Man köper grönsaker av god kvalitet på torget. Man anställer en duktig kock. Han lagar sambhar (en sydindisk rätt), varvid han använder baljfrukter av god kvalitet, salt, tamarind osv., men rätten misslyckas. Vad beror det på? Är det något fel på tamarinden eller grönsakerna eller baljfruk-

terna? Nej, de är alla fräscha. Tillagningen misslyckas därför att kärlet som används har rostat då det inte är förtennat på insidan. På samma sätt gäller att om ni utför många andliga övningar, såsom upprepande av Guds namn, botgöring, meditation, yoga osv., men ert hjärta inte är rent är alla dessa övningar till ingen nytta. Kärlet, ert hjärta, bör vara beklämt med kärlek. Först då bär era andliga övningar frukt. Ett träd kan tillfälligt tyckas mycket vackert med blommor och frukter, men det kanske vissnar och förtorkar efter kort tid. Vad beror det på? Det beror på att rötterna angripits av insekter som inte syns ovan marken. På samma sätt kommer er frid och lycka att helt förkvävas om ni inte försöker vinna Guds nåd utan ger fritt utrymme för insekter i form av dåliga egenskaper. Vilka är era verkliga fiender? De är begär, vrede och girighet. Begär tillintetgör era goda handlingar, vrede tillintetgör er hängivenhet och girighet tillintetgör er kunskap. Vad återstår när ni förlorar alla dessa tre goda egenskaper? Ni bör antingen följa handlingens, hängivenhetens eller kunskapens väg. Om man inte följer någon av dessa vägar blir livet meningslöst. Vart ni än nu för tiden riktar blicken finner ni bara människor med mänsklig form, inte med mänskligt beteende.

Studenter, ni som är Kärleken förkroppsligad!

Utveckla kärlek. Koncentrera ert sinne på den gudomliga kärleken. Koncentrera er inte på onödiga ting. Studera flitigt och skaffa er goda betyg. Skänk era föräldrar frid och lycka. Vörda er mor, far, lärare och gäst som Gud. Både ert blod, er föda och era pengar är gåvor från era föräldrar. Därför bör ni först och främst visa dem tacksamhet. Om ni gör era föräldrar nöjda kommer ni också att göra Gud nöjd. Er mor är Gud, er far är Gud. I själva verket är alla Gud, men ni bör först och främst dyrka era föräldrar. Försök sedan att se Gud i hela skapelsen. Där ligger verklig sällhet. Helga er tid och era liv genom att be till Gud och bli föredömliga studenter.

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2010, s. 15-24.

Erfar Kärleken, alltings gudomliga innersta väsen

Sathya Sai Babas tal i Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, 23 juni 1996.

I Sin stora medkänsla höll Sathya Sai Baba dagligen tal i nästan två månader i Sai Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, med början den 16 juni 1996. Dessa tal omfattar en mångfald andliga ämnen av praktisk nytta för den moderna människan och belyser Indiens rika kulturarv som har sin grund i Veda-skrifterna. Som läsarna själva kommer att märka utgör detta en rikedom av upplyftande andlig kunskap som kan berika, upplysa och förvandla mänskligheten. Sanathana Sarathi kommer då och då att publicera dessa tal som givits det passande namnet "Amrita Dhara", ett flöde av gudomlig andlig föda.

*En knotig och krokig trädstam kan göras rak som en stolpe,
ett formlöst stenblock kan skulpteras till en vacker gudabild,
men kan någon förvandla människans sinne?*

« telugu-vers »

GUD TAR MÄNSKLIG GESTALT FÖR ATT UTVECKLA MÄNNISKANS GUDOMLIGHET

Sinnet är ytterst besynnerligt och nyckfullt. Det är mycket kraftfullt och kan röra sig mycket snabbt. En person kan befinna sig på en viss plats, men hans sinne kan på ett ögonblick fara iväg tusentals mil från honom och föreställa sig något långt borta. Arjuna sade just detta till Herren Krishna i Bhagavadgita: "Sinnet är mycket ostadigt, oregerligt och kraftfullt", och han frågade Krishna hur han skulle kunna kontrollera ett så kraftfullt och nyckfullt sinne.

Umgås med goda människor

Sinnet har både djuriska och mänskliga drag. Ni bör försöka förstå vad djuriskhet och mänsklighet innebär. När sinnet överväldigas av människans sex inre fiender, dvs. begär, vrede, girighet, villfarelser, högfärd och avund, glömmen människan bort sin mänsklighet, väljer den djuriska vägen och sänker sig till djurens nivå. Om sinnet däremot följer det mänskliga vägen och på rätt sätt använder ödet, sin samhällsposition och den rikedom Gud givit henne, kan människan höja sig till den gudomliga nivån och göra mycket gott för sitt land och samhället i stort. Sinnet är grundorsaken till gott och ont. Den upphöjdhet som finns i sinnet finner man inte någon annanstans och den ondska sinnet kan uppvisa är också helt unik. Sinnet är lika gott som det är ont.

Sinnet är till sin natur fullständigt rent. Det är bara på grund av dåligt umgänges inflytande det blir ondskefullt. Ta till exempel en tidning. Om man virar in jasminblommor i den kommer den att dofta av jasmin, och när man virar in pakodas (1) i den så får den lukten av dessa. Tidningen luktar själv inte så. Vad man än virar in i tidningen kommer den att ta till sig dettas doft. På liknande sätt gäller att om sinnet följer den ädla vägen och ni inriktar det mot allt som är gott blir det självt gott. Vilken är den ädla vägen? Hur ädelt kan sinnet inte bli när det har kontakt med heliga känslor, goda tankar, ädelt beteende, gott umgänge, andliga aktiviteter, moraliska värden och rättfärdiga handlingar! Om det däremot kommer i kontakt med onda egenskaper, onda tankar, dåligt umgänge och dåligt beteende blir det ytterst ondskefullt. I själva verket blir det demoniskt. Sinnet i sig är varken gott eller ont. Det är endast på grund av gott eller dåligt inflytande det blir gott eller ont. Om ni önskar er ett gott sinne bör ni umgås med goda människor. Ibland tycks gott vara ont och ont vara gott. Det kan vara svårt att avgöra vad som är gott och vad som är dåligt. Goda vanor, gott tal och gott beteende kommer till sist att göra oss goda. Därför är goda vanor mycket viktiga för alla människor. Man bör befria sig från alla sina dåliga egenskaper och utveckla goda egenskaper.

[Not 1: Pakodas, väldoftande indisk grönsaksrätt gjord som små bullar, ö.a.].

Shirdi Sai Babas Kärlek till Nana

En dag började Shirdi Sai Baba plötsligt skratta högt. Ingen förstod varför. På den tiden ansåg en del människor honom vara en tiggarmunk, andra ansåg honom vara en fakir och ett fåtal ansåg honom till och med vara galen. Han tycktes vara fakir för dem som betraktade honom som fakir och tycktes vara galen för dem som trodde han var det. Medan Baba skrattade på detta sätt sade han: "O Kulkarni, kom hit." Kulkarni var en av dem som bodde hos Baba. När Kulkarni frågade Baba vilket uppdrag han tänkte ge honom tog Baba upp två mynt ur sin ficka, gav honom dem och sade: "Gå till Nanaheh och Chandorkar och be dem följa med hit." Nana var en Tahsildar som på den tiden betraktades som en mycket hög ämbetsman. Det var han som beslutade i alla frågor som rörde statliga skatter och avgifter. Dessutom behärskade Nana sanskrit. Förutom att vara hög ämbetsman och vara mycket lärd hade han en mycket imponerande personlighet. På grund av allt detta var han mycket högfärdig.

När Kulkarni kom till Nana frågade denne: "Varför kommer du hit?" Kulkarni svarade: "Baba uppmanar er att komma till honom." Förbittrad över dessa ord sade Nana till honom: "Fy skam! Är du från vettet? Jag är Tahsildar och mycket lärd. Om någon fakir kallar på mig, skulle jag då bara komma? Vill du att jag beger mig till en fakir? Försvinn härifrån." När Kulkarni berättade för Baba att Nana vägrat komma bad Baba honom att göra ett nytt försök. I själva verket började Baba skrika som en galning: "Jag vill träffa Nana, jag vill träffa Nana." Kulkarni blev förbryllad och tänkte: "Vad är detta? Nana förolämpar mig också. Hur kan Baba hysa så mycket kärlek till en sådan högfärdig person att han gång på gång

uppmanar mig att föra hit honom?" Kulkarni begav sig åter till Nana, lade gråtande händerna på hans fötter och vädjade till honom: "Baba vill träffa er och ni måste komma." Till sist lät Nana sig bevekas och sade till Kulkarni: "Jag kommer för din skull, inte för Babas. Jag har inget med Honom att göra och har inget behov av att träffa Honom." Kulkarni vädjade igen: "Jag ber er, acceptera min bön och kom med."

Nana kom till Shirdi och frågade Baba: "Varför har ni bett mig komma hit? Har jag något med er att göra? Jag är hög ämbetsman och ni bara fakir. Jag har inget med er att göra och ni har inget med mig att göra." Baba kom närmare honom och sade: "Sitt ner. Så mycket upprördhet och högmod är inte bra. Jag förlorar inget på grund av ert högmod utan det är bara ni som förlorar på det. Lugna er, jag ska berätta något för er." När Nana satt sig ner sade Baba till honom: "I detta liv finns ingen relation mellan oss, men i flera föregående liv hade vi en nära relation. Det var därför jag önskade träffa er." Nana blev än mer förargad av dessa ord: "Vad är detta? När vi inte har något med varandra att göra nu för tiden, varför talar ni då om våra tidigare relationer? Ingen vet vad som hänt i det förgångna. Jag tror inte på att vi levt flera liv."

Baba reste sig och lade Sina händer på Nanas ögon. När Nana öppnade dem kunde han se sitt föregående liv. Nana var dock inte övertygad och sade till Baba: "Jag kan bara se mitt eget föregående liv. Borde jag inte kunna se ert föregående liv också?" Då berörde Baba först sina egna ögon och därefter Nanas. Då kunde Nana tydligt se vem han själv var och vem Baba var i det förflutna. Genast föll han ner inför Baba och sade: "Baba! På grund av min okunnighet har jag betett mig dåraktigt. Vi dödliga agerar som om vi visste allt fastän vi i själva verket inte vet något alls. Ni däremot agerar som om ni inte visste något fastän ni vet allt." Detta är skillnaden mellan Gud och människan. Människan betar sig som om hon äger all kunskap utan att äga någon alls. Gud däremot äger all kunskap, men betar Sig som om Han ingenting vet. Gud tycks varken veta något eller göra något, men i själva verket gör Han allt och drar alla till Sig. Detta är skillnaden mellan Gud (Deva) och människan (jiiva). För att inse

detta bör man utveckla ett orubbligt sinne, heliga känslor och klarsynthet. Ge aldrig, under några omständigheter, utrymme för tvivel. Låt er inte hindras eller nedslås av tvivel. Bli heller inte upprymda när ni får ta emot Guds nåd. Bevara ert jämnmod i båda situationerna. Ni kan bara uppnå detta tillstånd av jämnmod när er tro på Gud är total.

Människan kan erfara Gud när Han tar mänsklig gestalt

Gud manifesterar Sig på jorden i mänsklig form. Det är inte möjligt för människan att komma Honom nära om Han väljer en annan form än den mänskliga. Purandaradasa sade: "Människor offrar sötsaker till en stenstaty som föreställer en orm, vandrar runt den och hälsar den vördsamt, men när de ser en orm kastar de sten på den och försöker skada den." Gud inkarnerar på jorden i mänsklig form för att ge människan en möjlighet att uppnå befrielse genom närhet till Honom, identifikation med Honom och uppgående i Honom. Människan kan bara komma nära Gud när Han antar mänsklig form. Människan är intelligent nog att förstå en annan människa, men kan inte förstå Gud. På grund av sin begränsade intelligens kan hon bara erfara Gud i mänsklig gestalt. Människans intelligens är förknippad med sinnenas värld, medan däremot den gudomliga grunden finns bortom denna värld. Därför måste Gud ikläda Sig mänsklig form för att skapa en nära relation till människan, komma henne närmre, tala till henne och slutligen skänka henne en direkt erfarenhet av det gudomliga. Om Gud till exempel inkarnerar i form av Vishnu med trumpetsnäcka, diskus, klubba och lotusblomma i Sina händer är det inte möjligt för människan att uppnå en nära relation till Honom. En sådan gestalt är inte naturligt för människor. Därför är det nödvändigt att Gud väljer mänsklig gestalt så att människan på ett naturligt sätt kan ha en nära relation till Honom. Det är därför Gud inkarnerar på jorden i mänsklig gestalt för att utveckla det gudomliga i människan.

Guds inkarnation på jorden innebär inte att Han nedstiger från någon

hög himmelsk plats. Det innebär bara att Han ikläder Sig mänsklig gestalt. Fastän Han begränsar Sig till ett liv på mänsklig nivå förblir Hans gudomlighet helt oförminskad. När barnet ligger på marken böjer sig modern ner för att ta upp det i sina armar. Hennes status som moder blir inte lägre för att hon böjer sig ner. På samma sätt förminskas inte Guds härlighet när Han sänker Sig från gudomlig nivå till mänsklig nivå för att beskydda och befria Sina hängivna. Människan bedrar dock sig själv när hon ser Gud i mänsklig gestalt. Hon tänker: "Hur kan Gud leva ett mänskligt liv? Han rör Sig och talar som en vanlig människa. Hur kan Han göra detta? Han antas ju vara av översinnlig natur." Om man inte kan förstå Gud i mänsklig gestalt, hur ska man då kunna förstå den översinnliga gudomliga grunden? Det är omöjligt. Antingen måste ni höja er till gudomlig nivå, eller också måste Gud sänka Sig till er nivå. Först då kan en nära relation uppstå mellan er. Bara för att en Gudsinkarnation (Avatar) betar Sig som en vanlig människa får ni inte underskatta Hans gudomlighet. Alla människor är gudomliga. Deras namn och former varierar men den gudomliga (atmiska) grunden är densamma i alla. Först och främst bör ni försöka inse denna sanning.

Det kan inte växa upp ett träd utan ett frö

Ert nuvarande liv uppvisar era föregående livs samlade inneboende tendenser (samskaras). Ni kommer inte att tro på att ni antagit många namn och former i era tidigare liv. Vad är orsaken? Eftersom ni identifierar er med ert nuvarande namn och er nuvarande form har ni helt glömt era tidigare liv. Även om ni görs uppmärksam på att ni levt många tidigare liv kommer ni fortfarande att ha svårt att tro det. Ett litet exempel: Ni talar både telugu och engelska. När ni talar telugu använder ni inga engelska ord. Enbart av det skälet kan man inte dra slutsatsen att ni inte behärskar engelska. Just nu översätter Anil Kumar Mitt tal på telugu till engelska. För att kunna göra detta måste han behärska telugu. Naturligtvis kan han

telugu, men medan han översätter använder han bara engelska ord. På samma sätt gäller att även om ni vet att ni levtt tidigare glömmet ni det för att ni koncentrerat er på ert nuvarande liv. När ni ges möjlighet att uppleva ert tidigare liv igen kommer ni ihåg det.

Man behöver dock inte bekymra sig om sina tidigare liv. Det som hänt har hänt. Framtiden är oviss. Grubbla inte på den. Det närvarande är mycket viktigt. Här avses inte det närvarande i vanlig mening utan det allestädes närvarande. Först och främst måste ni förstå hur det närvarande blir det allestädes närvarande. Ert nuvarande liv grundar sig på konsekvenserna av handlingarna i tidigare liv, och era kommande liv formas av ert nuvarande liv. Får ni en uppstötning nu är det från det som ni ätit på morgonen och det som ni äter nu kommer ni senare att rapa upp. Det förgångna och framtiden kan liknas vid träd medan nuet är fröet. Det kan inte växa upp något träd utan ett frö. Nuets frö kommer från det förgångnas träd, och framtidens träd kommer att växa upp ur nuets frö. Det var detta som åsyftades när Herren Krishna i Bhagavadgita förkunnade: *Jag är fröet till alla levande varelser*. Gud föds inte, men alla namn och former är Hans. I Mitt tal i går berättade Jag för er att när de chapatis som Lakshmi Bai Shinde tog med sig till Shirdi Sai Baba åts upp av en hund sade Baba att det var Han som åt dem. Gud skiljer inte på högt och lågt. Samma gudomlighet är närvarande i alla namn och former. Detta är ett uttryck för hela skapelsens enhet.

Hjärtats renhet är nödvändig för att erfara det gudomliga

Sinnet är grundorsaken till allt gott och ont. Det är därför man säger: *Sinnet är orsaken till människans bundenhet och befrielse*. Jag har många gånger nämnt exemplet med låset och nyckeln för barnen. När man vrid-er nyckeln till höger öppnas låset. När man vridet den till vänster låset man. Låset och nyckeln är desamma. Skillnaden är bara att man vridet åt olika håll. Hjärtat kan liknas vid låset och sinnet vid nyckeln. När man

riktar sinnet mot Gud utvecklar man obundenhet. När man riktar sinnet mot världen utvecklar man bundenhet. När man ser på världen med världsliga ögon och känslor ser man den bara som en materiell, fysisk värld. Om man däremot ser på världen med gudomliga känslor ser man den som Guds skapelse.

Det finns bara ett sinne men det antar många former. Vad är orsaken? Sinnets form bestäms av de tankar och föreställningar (sankalpas) man har. Vilken form sinnet än antar måste det handla i enlighet med denna. Dess agerande kan inte stå i strid med dess form. Ett exempel: Det fanns en stor skådespelare som hette Nagayya. En gång spelade han rollen som Thyagayya. Då han spelar rollen som Thyagayya måste han agera som Thyagayya. Om han däremot agerar som Nagayya efter att ha antagit rollen som Thyagayya kommer folk troligen att kasta sten på honom. Han må vara Nagayya bakom scenen, men när han väl står på scenen måste han vara Thyagayya. På liknande sätt må ni vara åtskilda från Mig ur världslig synvinkel, men när ni väl höjer er över er världslighet är ni och Jag ett.

Ni ser ständigt Gud och ändå säger ni att ni skulle vilja se Gud. Allt ni ser är Gud. Alla huvuden ni ser tillhör det gudomligas kosmiska form. Allt i denna värld är det gudomliga förkroppsligat. Alla individer är i grunden gudomliga. Alla varelser är till sin natur gudomliga. Trots att ni ser Guds manifestation överallt och i allt säger ni att ni skulle vilja se Gud. Så trångsynta och dåraktiga ni är! Vilken form menar ni att Gud har? Vad vill ni se för att kunna tro att det är Gud? Ni vet inte vem Gud är och hur Han ser ut. Hur kan ni då hoppas få se någon ni tror är Gud? Detta är ren dårskap. Allt är Guds manifestation. När ni utvecklar orubblig tro på detta kommer ni att inse att det inte finns någon högre och ädlare tro än denna.

När kung Parikshit fick veta att det bara återstod sju dagar av hans jordeliv på grund av en rishis förbannelse, tänkte han: "Varför skulle jag slösa bort denna värdefulla tid av sju dagar? Varför inte ägna den åt kontemplation över Gud?" Han bönföll den vise Suka att under dessa sju

dagar återge innehållet i den heliga boken Bhagavata. Suka beskrev på ett underbart sätt gopiernas kärlek till Krishna. Tvivel uppstod i Parikshits sinne och han frågade Suka: "Svami! Gopierna var obildade. De hade ingen kunskap om Vedaskrifterna eller andra heliga skrifter som Sastras, Itihasas och Puranas och utförde inga andliga övningar. Hur kunde de då vinna Guds kärlek?" Suka svarade: "Kan alla de som studerat de heliga Vedaskrifterna, Sastras, Itihasas eller Puranas se Gud? Dessa heliga skrifter beskriver bara olika aspekter av Gud, men för att erfara sin gudomlighet krävs hjärtats renhet." Man må bli lärd genom att läsa heliga skrifter, men detta är inte gudomlig kunskap. Man kan inte vinna gudomlig kunskap bara genom att studera heliga skrifter. Detta leder bara till en förändring av ens sinne. Tänk er att ett barn bläddrar i Ramayana. En lärd person gör också det. Barnet ser bara bilderna i boken, medan den lärde försöker förstå textens andemening. Vänder blad gör båda två, men det som skiljer är deras syften. Efter bläddrandet är barnet lika okunnigt som det var innan, medan däremot den lärde blir en vis man (jnani) som tagit till sig innehållet.

Människan bör leva ett liv värdigt en mänsklig varelse

En gång när en bråkig pojke började skrika och besvära sin mor bad hon honom sätta sig hos sin far. Fadern höll på med sitt kontorsarbete. När pojken satt där började han leka med sin fars papper. Fadern tog då en världskarta som låg i närheten och klippte den i småbitar. Han bad sedan pojken sätta ihop dessa bitar till den ursprungliga kartan för att hålla honom sysselsatt. Pojken förstod dock inte vilket av världens länder som skulle placeras var. När han tittade igen såg han att det på kartans baksida fanns en bild av en människa. Den kunde han lätt uppfatta. Han kunde urskilja händerna, huvudet och andra delar av människan och lyckades lägga samman alla bitarna så att människan blev hel igen. Han kunde bara lägga samman bitarna till bilden av människan, men genom det återup-

pstod också på dess baksida den världskarta som han inte kunde förstå. Hur kunde kartan återställas korrekt? Det lyckades genom att bilden av en människa kunde pusslas ihop på rätt sätt.

På liknande sätt bör människan först och främst bli god. Därmed kommer hela världen att bli god. Det viktigaste är alltså att människan betar sig på ett sätt värdigt en människa och lever som det anstår hennes status som människa. Detta är nog för att transformera det mänskliga till det gudomliga, men om hon istället blir djurisk, hur ska hon då kunna göra något gott för världen? Det är omöjligt, så det människan först av allt måste vinnlägga sig om är att leva ett liv värdigt en människa. Hon får inte degenerera till djurens nivå och inte heller får hon bli demonisk. Det är tillräckligt att människan lever som en människa. Detta är vägen som leder till gudomlighet.

Det är sinnet som är ansvarigt för att människan lever som människa, att hon höjer sig till den gudomliga nivån eller urartar till djurens nivå. Mänsklighet, djuriskhet och gudomlighet existerar inte separat. De är alla närvarande i människan. När ni fyller ert liv med kärlek, vänlighet och medkänsla höjer ni er till gudomlig nivå. Dessa är de utmärkande dragen hos den rena och upphöjda karaktären (sattva). Om ni däremot blir slav under era sinnen och låter er styras av dem blir ni ideligen arga och upprörda. Detta är yttringar av den lidelsefulla karaktären (rajas). Då blir ni verkligen demoniska. Domineras människan av tröghet och lättja (tamas) ser hon gott som ont och ont som gott. Människan är en kombination av alla dessa egenskaper (gunas) och det är världen också. Människan bör höja sig över dem och förbli opåverkad av dem. Först då kan hon uppleva gudomlig sällhet. Lyd Guds bud och handla i enlighet med dem. Försök förstå vad Gud förväntar Sig av er. Utveckla den heliga känslan att fastän Gud är allestädes närvarande antar Han mänsklig form för att befria människan. Om man bara uppfattar Hans fysiska form och betraktar honom som en vanlig människa uppnår man ingenting. Guds fysiska form må likna en människas. Skillnaden ligger i känslorna. Gud älskar de inre känslorna, inte det yttre beteendet, medan däremot människan vinnlägger sig om

det yttre beteendet i stället för de inre känslorna. Ni bör sluta ägna er åt det yttre och bemöda er om att utveckla gudomliga känslor.

Endast Gud har fri vilja

Nana hade tvivel till en början. Senare utvecklade han så djup tro på Shirdi Sai Baba att han inte lämnade Honom ens för ett ögonblick. Om Baba ville röka var det Nana som stoppade pipan åt Honom. Nana blev en av Babas nära hängivna. Det uppstod en så förtrolig relation mellan Shirdi Sai Baba och Nana att Baba bara brukade äta tillsammans med Nana och Nana bara tillsammans med Baba. Människor i allmänhet kunde inte förstå denna relations mysterium. En del av dem invände mot att Baba bara åt i Nanas sällskap. Till dem sade Baba: "Det är för att Jag vill visa honom Min kärlek. Varför bekymrar ni er för det? Vad har ni för rätt att ifrågasätta Mitt beteende? Jag känner att Jag bara vill äta när Nana är med." Gud är en ocean av medkänsla. Han är hundra procent medkänsla och hundra procent kärlek. Ingen är mer kärleksfull och har mer medkänsla än Han. Ni bör rätt uppfatta denna gudomliga grund, kärleken. Denna kärlek finns i alla. Därför bör ni älska alla och inte hata någon. Om ni hatar andra kommer de också att hata er. Allt är reaktion, återspeglning och genljud. Ingen kan säga hur hans tidigare liv gestaltade sig, och inte heller kan han säga något om vad som väntar honom i hans nuvarande liv. Vilken uppgift människor som Nana än åtar sig kommer den automatiskt att fullföljas. Även om de inte har någon längtan efter Gud kommer Gud Själv att dra dem till Sig. Varför är det så? Deras tidigare livs förtjänster är det främsta skälet. Deras tidigare livs frö blir ett träd som ger frukt i deras nuvarande liv. Trädet kan omöjligt växa upp utan frö.

Antag att ni går till en strand en kväll. Ni finner bara sand överallt. Om det regnar nästa dag då kommer ni att se många skott komma upp ur sanden. Dagen innan fanns inga skott, men nu finner ni grönska. Vad beror det på? Dagen innan låg skotten dolda i sanden i form av frön och

nu har fröna grott och blivit plantor. Om det inte funnits fröna dagen innan skulle det inte finnas några skott nu. Fröna syns inte, men däremot kan vi se skotten. Detsamma gäller alla ens tidigare handlingar. De kan inte ses, men deras konsekvenser kan ses och man måste erfara dem i sitt nuvarande liv. Man bör dock inte bekymra sig för sitt tidigare liv. Se fram mot Guds nåd. När tiden är mogen kommer den att skänkas er. Slösa inte bort tiden. Förslösad tid är förslösad liv. Varje människa har en unik relation till det gudomliga och den kan ingen veta något om. Endast Gud känner till den.

Nu för tiden talar många unga om fri vilja. Vad innebär fri vilja och vem har fri vilja? Ingen utom Gud. Ni säger att ni har fri vilja att utföra en viss uppgift, men redan i nästa ögonblick kommer ni att börja tvivla på att ni klarar av den. Hur kan ni då säga att ni har fri vilja? Tro aldrig att ni har fri vilja. Endast Gud har fri vilja, ingen annan. Till och med ett lands president måste följa vissa regler och föreskrifter, men för Gud gäller inga sådana restriktioner. Han kan göra allt. Det är fri vilja. Uttrycket "fri vilja" bör inte användas i fråga om människor. Endast Gud har fri vilja. Detta är den verkliga allmakten. Människan bör leva som en sann mänsklig varelse och bete sig som en sådan i kontakten med sina medmänniskor. När ni lever i ett mänskligt samhälle bör ni inte bete er som djur. När ni hälsar andra med namaskar (1) kommer de att svara er med samma hälsning. Med vilka känslor ni än talar med andra kommer de att tala till er med samma känslor. Tala därför med vänlig och älskvärd röst, bete er hövligt, handla rättfärdigt och förtjäna ett gott rykte. Ni bör bli förebilder för andra. Bemöda er om att utveckla mänsklighet. Först då förtjänar ni andras uppskattning.

(Sathya Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsången "Govinda Krishna Jai...")

[Not 1: Namaskar, hälsa genom att föra samman handflatorna, ö.a.].

Ur: *Sanathana Sarathi*, februari 2010, s.42-50.

Att känna ledsnad över andras sorger

”O, du liknar mig.” Min farmor tog en handfull ris från sin tallrik och gav den till fågel, en svart kråka som kom hoppande mot henne på ett ben. Kråkan fyllde sin näbb med riset och flög iväg.

Min farmor som var över 70 år hade fallit omkull några månader tidigare. Hennes ben blev aldrig riktigt bra efter det, så hon levde resten av sitt liv med ett stelt ben. Hon stödde sig på ett tomt plåtkärl när hon rörde sig runt. När hon satt sträckte hon sitt dåliga ben rakt ut. Hon klagade aldrig. Jag kommer inte ihåg att jag hörde henne be till Gud om att ta bort hennes lidande. Men jag minns att hon många gånger bad till Gud, nästan varje dag, om att göra kråkan frisk när den kom till henne för sin dagliga munsbit.

Under vintern behövde min farmor en tjock filt för sina gamla ben. Min far köpte en till henne i början av vintern och hon älskade den. En dag var farmor uppe ganska tidigt på morgonen och bad att någon skulle göra en liten brasa åt henne. Hon hackade tändar i morgonkylan. Mamma gjorde upp en brasa åt henne och hon satte sig vid den för att värma sig. När mamma gick upp för att bädda hennes säng hittade hon inte farmors filt. Hon letade förvånad efter den. Den fanns ingenstans i rummet. Hon kom tillbaks och frågade farmor om filten.

”Den ligger väl där någonstans”, svarade farmor lite undvikande.

”Nej den finns inte i ditt rum överhuvudtaget. Använde du den inte i natt?” frågade mamma.

Farmor sa inget. Först senare efter en lång tids övertalning kom det fram att hon dagen innan i skymningen genom fönstret hade sett en tiggande kvinna som nästan inte hade några kläder på sig. Hon hade tänkt för sig själv. ”Nätterna måste vara fruktansvärda för henne. Jag har tak överhuvudet, men hur är det för henne?”

Farmor hade kallat den tiggande kvinnan till fönstret, gett filten till kvin-

nan och bett henne skynda sig iväg innan någon annan i huset märkte något. Den tiggande kvinnan visade sin tacksamhet med en tyst tår och sprang i väg. Min farmor sa att hon också grät en tår av glädje.

Jag mindes att jag en gång frågade en elev som gick sitt sista år i gymnasiet (Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Prasanthi Nilayam) om hur han upplevde att delta i ideellt arbete i byarna (Grama Seva). Han svarade: " Jag visste inte att det kunde finnas så mycket glädje i att glädja andra. Efter att ha delat ut mat och kläder och sett glädjen och tacksamheten hos dessa enkla bybor, glömde jag ibland bort att äta min lunch." Han kände sig ledsen inför deras vedermödor och sedan kände han glädje över deras glädje. Detta tog dessutom bort hans egen hunger.

Min gamla farmor och studenten hade något gemensamt, de identifierade sig själva med den andra varelsen. Det kunde vara både en kråka och människor.

Detta handlar om medkänsla. Medkänsla med en kråka eller människor orsakade samma känsla hos dem – de glömde bort sig själva. Bevisar det inte att allt liv är Ett?

Ur: *Heart 2 Heart*, av B. K. Misra www.h2hsai.org

Information från Indien, Andhra Pradesh

Seva-Organisationen i Andhra Pradesh anordnade den 18 september 2010 ett symposium om integration av Sathya Sai Babas mänskliga värden i samhället. Där betonades betydelsen av att integrera dessa mänskliga värden för att uppnå välfärd i samhället och fred och samförstånd i världen. Symposiet invigdes av Sri K. Rosaiah, chefsministern i Andhra Pradesh. I symposiet deltog omkring 1200 personer och många dignitärer, däribland Andhra Pradeshs guvernör Sri E.S.L.Narasimhan och dr. J. Geeta Reddy, minister för information, public relations och turism.

I sitt invigningstal konstaterade Sri Rosaiah att Indien i alla tider varit känt i världen för sitt rika kulturella och andliga arv. Detta håller dock snabbt på att gå förlorat i det moderna samhället på grund av överbetoningen av västerländsk utbildning och livsstil vilket leder till att människor förlorar sina traditionella värden. Den framstående talaren förespråkade

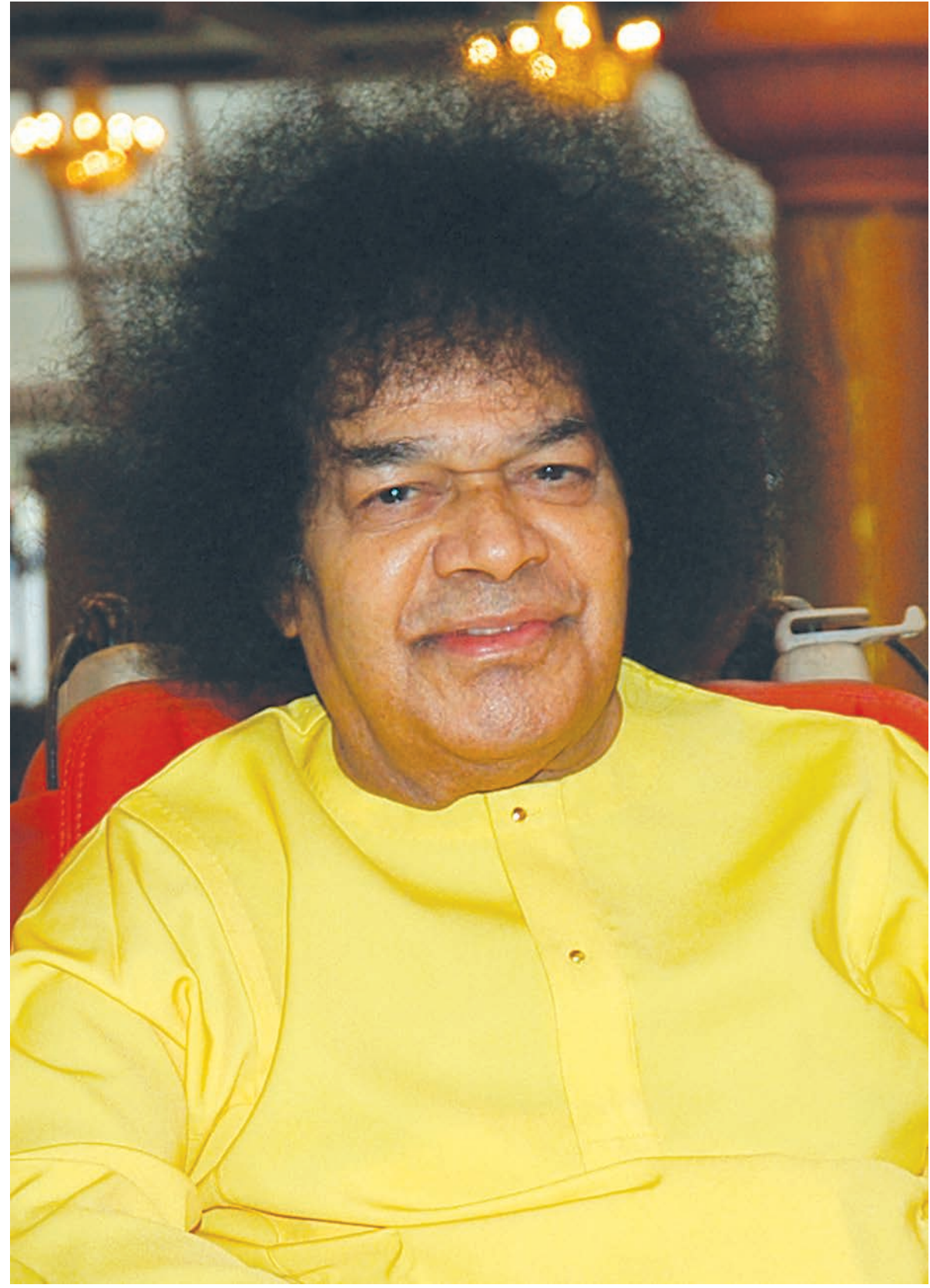
det traditionella indiska undervisningssystemet, Gurukul (1) för utbildning av studenter och sade att de mänskliga värdena sanning, rätt handlande, frid, kärlek och icke-våld som Sri Sathya Sai Baba förordar, borde tillämpas i människors dagliga liv.

I sitt inledningsanförande fastslog guvernören för Andhra Pradesh Sri E.S.L. Narasimhan att människorna i Andhra Pradesh var lyckligt lottade eftersom Kaliyuga-avataren, Sri Sathya Sai Baba, hade inkarnerat här i detta land. Han uppmanade dem att göra Andhra Pradesh till den delstat i Indien där man är hundraprocentigt orienterad mot mänskliga värden. Han betonade betydelsen av att inpräglade mänskliga värden i barnen, och den ansedde talaren uppmanade föräldrarna att ägna tid åt sina barn och undervisa dem om de mänskliga värdena sanning, rättfärdighet, frid, kärlek och icke-våld för att de skulle bli goda medborgare. Dr Geeta Reddy hade till minne av detta tillfälle låtit publicera en bok om Sathya Sai Babas undervisning och livsuppgift. Hon omtalade Sathya Sai Babas många tjänandeprojekt för att hjälpa samhället och uppmanade människor att följa det osjälviska tjänandets väg, som Sathya Sai Baba var ett exempel på, och genomföra tjänandeprojekt i samhället på det sätt som Sathya Sai Baba gör för mänskligheten. Sri Ranga Rao, sammankallande ledamot i statsförvaltningen och dr. Anjanaiah, ordförande i Sathya Sai Seva-Organisationen i Andhra Pradesh, höll också tal där de tog upp Sathya Sai Babas olika tjänandeprojekt och program för mänskliga värden. En videofilm om Sathya Sai Babas projekt för rent dricksvatten till olika områden i Indien, om Hans sjukhus och utbildningsinstitutioner visades också.

Ur: *Sanathana Sarathi*, oktober 2010, s. 316-317.

[Not 1: Gurukul är ett flera tusen år gammalt indiskt undervisningssystem med rötter i vedisk tid då eleverna bodde hos eller i närheten av läraren/lärarna och ingick som en del av dessas familj och vardag. Systemet har alltid funnits på vissa håll i Indien. I nyare tid har flera utbildningsinstitutioner i Indien infört liknande system, ö.a.].

Sais "religion"

*När en religions anhängare önskar
öka sitt inflytande
ägnar de sig åt att nedvärdera andra religioner och
överdriva sin egen religions förträfflighet.
Ståt och publicitet blir då viktigare än tillämpning och tro.
Sai önskar däremot att varje religions anhängare
utvecklar tro på sin egen religions upphöjdhet och
erfar dess värde genom egen ihärdig tillämpning.
Detta är Sais "religion",
den religion som stödjer och främjar alla religioner och
framhåller allas gemensamma storhet.
Följ denna religion, modigt och med glädje.*

-Sathya Sai Baba

Ur : *Sanathana Sarathi*, november 2010, baksidan.

